

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal de commerce de Paris (Francija) 2. junija 2021 – AA, BB, žena AA, Groupe AA SNC, SI, AM, RH, RT, OE, MD, CJ, MI, Brouard-Daude SCP, ki jo zastopa Me Xavier Brouard kot stečajni upravitelj Groupe AA SNC/Allianz Bank SA, Allianz France SA, pravna naslednica Métropole SA, Abitbol & Rousselet SCP, ki jo zastopa Me Frédéric Abitbol kot stečajni upravitelj Groupe AA SNC, BDR & Associés, ki jo zastopa Xavier Brouard kot stečajni upravitelj Groupe AA SNC, SELAFA MJA, ki jo zastopa Me Jérôme Pierrel kot stečajni upravitelj AA, SELARL Axym, ki jo zastopa Me Didier Courtoux kot stečajni upravitelj AA, Bibus SA, nekdanja Matinvest, Allianz I.A.R.D. SA, pravna naslednica Métropole SA

(Zadeva C-344/21)

(2021/C 338/12)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Tribunal de commerce de Paris

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: AA, BB, žena AA, Groupe AA SNC, SI, AM, RH, RT, OE, MD, CJ, MI, Brouard-Daude SCP, ki jo zastopa Me Xavier Brouard kot stečajni upravitelj Groupe AA SNC

Tožene stranke: Allianz Bank SA, Allianz France SA, pravna naslednica Métropole SA, Abitbol & Rousselet SCP, ki jo zastopa Me Frédéric Abitbol kot stečajni upravitelj Groupe AA SNC, BDR & Associés, ki jo zastopa Xavier Brouard kot stečajni upravitelj Groupe AA SNC, SELAFA MJA, ki jo zastopa Me Jérôme Pierrel kot stečajni upravitelj AA, SELARL Axym, ki jo zastopa Me Didier Courtoux kot stečajni upravitelj AA, Bibus SA, nekdanja Matinvest, Allianz I.A.R.D. SA, pravna naslednica Métropole SA

Vprašanja za predhodno odločanje

- Ali je treba pravila o nadzoru koncentracij, določena v uredbah št. 4064/89 ⁽¹⁾ in št. 139/2004 ⁽²⁾, razlagati tako, da je treba koncentracijo, izvedeno v nasprotju z obveznostjo predhodne priglasitve in zadržanja, opredeliti kot nepriglašeno koncentracijo, in če je tako, kakšne so pravne posledice nepriglasitve za pravne akte, ki so bili pozneje sprejeti na podlagi te prve koncentracije? Natančneje, ali je treba nepriglašeno koncentracijo šteti za „nezdružljivo“ v smislu uredb št. 4064/89 in št. 139/2004?
- Ali je treba člen 3(5)(a) uredb št. 4064/89 in št. 139/2004 razlagati tako, da to, da ima kreditna ali finančna ustanova ali zavarovalniška družba v lasti vrednostne papirje v obdobju, daljšem od enega leta, brez odobritve Komisije, pomeni nezdružljivo koncentracijo?
- Kakšne pravne posledice člen 3(5)(a) uredb št. 4064/89 in št. 139/2004 povezuje s tem, da kreditne in druge finančne ustanove ali zavarovalniške družbe kršijo obveznost, po kateri bi morale pri Komisiji zahtevati podaljšanje enoletnega obdobja za posedovanje vrednostnih papirjev?
- Ali je treba spoštovanje splošnega načela pravne varnosti razlagati tako, da omejuje izpodbijanje nezakonitih transakcij glede na evropsko zakonodajo, če je do nezakonitosti prišlo pred zelo dolgim časom in če so fizične in pravne osebe subjektivne pravice utemeljile na nezakonitih dejanjih? Če je tako, ali je glede ugotovljenih kršitev evropskega prava mogoče vložiti odškodninske tožbe proti odgovornim za nezakonitost?
- Ali je treba sodno prakso Sodišča Evropske unije o nepogodbeni odgovornosti držav članic razlagati tako, da ima država, katere državna finančna institucija povzroči kršitev evropskega prava, obveznost, da žrtvam nezakonitosti povrne škodo pod običajnimi pogoji, predvidenimi v evropskem pravu?
- Ali je treba člen 108(3) PDEU razlagati tako, da je bilo mogoče pred sodbo Stardust Marine selektivno posojilo po ugodnejši obrestni meri, katerega posledica je prednost glede na običajne tržne razmere, šteti za organsko pridobljeno iz „državnih sredstev“, ker ga je dodelilo podjetje v državni lasti, ne da bi bilo treba preveriti, ali ga je bilo mogoče funkcionalno pripisati državi?

- Ali morajo sodišča, ki meritorno odločajo o zadevi, zaradi dolžnosti lojalnega sodelovanja držav članic na podlagi člena 4(3) PEU v povezavi s polnim učinkom in neposrednim učinkom člena 88(3) [Pogodbe ES, postal člen 108(3) PDEU], po uradni dolžnosti ugotoviti in po potrebi razglasiti za nezakonito vsako državno pomoč, ki ni bila priglašena Komisiji?
- Kakšne so pravne posledice nepriglasitve državne pomoči Evropski komisiji v nasprotju s členom 108(3) PDEU, zlasti glede veljavnosti pridobitev, ki jih je bilo mogoče doseči s to državno pomočjo?
- Ali je treba člen 108(3) PDEU razlagati tako, da dejstvo, da javna kreditna institucija zbere svoj kapital v velikem obsegu v selektivno korist druge banke, pomeni državno pomoč?
- Ali je treba člen 101 PDEU, kakor ga razlaga Sodišče Evropske unije v sodni praksi v zvezi z ALLIANZ HUNGARIA, razlagati tako, da sporazum, ki ga je pooblaščenec sklenil z drugimi podjetji in katerega posledica je kršitev pravne obveznosti, pomeni omejevanje konkurence zaradi cilja, ker francosko nacionalno pravo pooblaščenca prepoveduje, da pridobi blago, ki ga je dolžan prodati, ter mu nalaga obveznost lojalnosti in obveznost zagotavljanja informacij svojemu pooblastitelju oziroma pooblastiteljem?
- Ali gre za kršitev člena 101 PDEU, če je sporazum med podjetji pripomogel, da so se Evropski komisiji prikrile informacije glede obveznosti (zlasti priglasitve) na področju koncentracij, ki jih imajo podjetja oziroma nekatera med njimi?
- Ali gre za kršitev člena 101 PDEU, če so podjetja z medsebojnim sporazumom Evropski komisiji zavestno prikrila informacije o obveznostih (zlasti priglasitve) na področju koncentracij in državnih pomoči, ki jih imajo podjetja?
- Ali gre za kršitev člena 101 PDEU, če je bil cilj oziroma posledica sporazuma zlasti to, da državna pomoč ni bila ustrezno priglašena Evropski komisiji?
- Ali je treba člen 3 Direktive 2014/104/EU⁽¹⁾ razlagati tako, da je „popolna odškodnina“, ki jo določa, v obravnavani zadevi enakovredna trenutni borzni vrednosti družbe Adidas?
- Ali je treba ob upoštevanju vseh upoštevni dejavnikov v obravnavani zadevi člen 10 Direktive 2014/104/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. novembra 2014 o nekaterih pravilih, ki urejajo odškodninske tožbe po nacionalnem pravu za kršitve določb konkurenčnega prava držav članic in Evropske unije, oziroma načelo učinkovitosti, ki je v njem izraženo, razlagati tako, da je treba šteti, da je pravica do povračila škode, nastale zaradi kršitev člena 101 PDEU, ki so jih prijavile tožeče stranke, zastarala?
- Ker se ta direktiva ne uporablja za kršitve določb prava Unije na področju koncentracij in državnih pomoči, katera pravila evropskega prava bi bilo treba uporabiti v zvezi z morebitnim zastaranjem pravice do povračila škode in kako bi jih bilo treba razlagati glede na upoštevna dejstva v obravnavani zadevi?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 4064/89 z dne 21. decembra 1989 o nadzoru koncentracij podjetij (UL 1989, L 395, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (UL 2004, L 24, str. 1).

⁽³⁾ Direktiva 2014/104/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. novembra 2014 o nekaterih pravilih, ki urejajo odškodninske tožbe po nacionalnem pravu za kršitve določb konkurenčnega prava držav članic in Evropske unije (UL 2014, L 349, str. 1).